

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

BRANKO CESTNIK: SKAKAČI SVETEGA MAVRICIJA

Podatki o knjigi

- Naslov: Skakači Svetega Mavricija
- Avtor: mag. Branko Cestnik
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 140 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 276
- ISBN: 978-961-278-815-5
- Cena: 29,50 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2026

JAK
Knjižno delo je izšlo v okviru
knjižnega programa, ki ga
v letu 2026 sofinancira
JAVNA
AGENCIJA ZA
KNJIGO RS

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Ko živali spregovorijo, oblast obmolkne

V Rimu razpade red novih betank, zato se odpuščena nuna in zdravnica Felicita Fras z dvema skrivnostnima kovčkoma vrača v svoj domači kraj Beli Britof. Tam se župan Sven Potočnik s svojim nekdanjim sošolcem in velikim kapitalskim mogotcem Viktorjem Hammom ravno dogovarja, kako nesrečo odmaknjenega pohorskega zaselka Šentmaver obrniti sebi v prid. Bodo uporniki proti sistemu lahko kljubovali tudi spregi politike in kapitala? Bo beseda iz živalskih usta vrnila ali ubila podobo raja? Distopija prihodnosti, ki zahteva razmisleke o sedanjosti.

Dogajanje romana je postavljeno v leta 2045–2048, v prihodnjo Evropo, kjer je po veliki kataklizmi nekdanjo Evropsko unijo nadomestila Federacija regij, družba pod močnim vplivom umetne inteligence in digitalnega nadzora. Zgodba se odvija v podeželski občini Beli Britof, kjer oblast načrtuje preobrazbo pohorskega zaselka Šentmaver v Sveti Mavricij. Prestižni turistični resort bi kraju prinesel napredek, nekaj mogotcem pa goro denarja. Domačini pa se pod vodstvom nekdanje redovnice Felicite uprejo izselitvi ter začnejo z novim žarom braniti svojo skupnost ter način življenja.

Zaplet dobi nepričakovano razsežnost, ko divje živali ob srečanju z deklico Marjetko prvič spregovorijo. Je to resnica ali samo še ena vrhunska digitalna manipulacija s človeško zavestjo, kot se je kdaj kje že zgodilo? Razvoj dogodkov sproži spopad med vero, znanostjo in oblastjo. Oblast skuša pojav prikriti, vaščane diskreditirati, predvsem pa zatreti vsakršno odstopanje od uradne resnice. Toda kakšna sploh je resnica?

Roman skozi napeto zgodbo odpira vprašanja o osebni svobodi, etiki tehnologije, pomenu vere ter odnosu med človekom, naravo in politično močjo.

O avtorju

Branko Cestnik (1965) je otroštvo preživel na Hajdini pri Ptuj. Po gimnaziji in služenju vojaškega roka je ob delu v opekarni začel zahajati v Kartuzijo Pleterje. Leta 1986 je vstopil v misijonarski red klaretincev, ki ga je poslal na študij v Rim in kasneje v noviciat v Madrid. Na gregorijanski univerzi se je poglobljal tudi v vprašanja teologije lepote in umetnosti. Na salezijanski univerzi je diplomiral, kasneje pa tudi magistriral s temo Iskanje Boga v gledališču Eugena Ionesca. Leta 1995 je bil posvečen v duhovnika.

Služboval je kot študentski duhovnik v Mariboru, nato kot župnik na Frankolovem. Že kot bogoslovec se je začel uveljavljati tudi kot pisec, komentator in kolumnist v katoliških in drugih medijih. Leta 2016 je pri celovski Mohorjevi izdal knjigo *Manj, boljše, tišje* z izborom najodmevnejših zapisov iz svojega spletnega dnevnika, ki je kasneje, septembra 2019, presegel milijon ogledov. Zelo odmevna sta bila njegova prva romana *Sonce Petovione* (2019) in *Šesti pečat* (2022), še bolj pa vojna trilogija *Pogovori z njo* (2023), *Razmik med žerjavi* (2024) in *Dolina zvezd* (2025). *Skakači Svetega Mavricija* so njegov šesti roman pod okriljem Celjske Mohorjeve družbe.

Odlomki iz knjige

Nekaj kilometrov niže, na kraju eksplozije in plaz, je potekal sestanek treh mož. Predstavnik firme Lingshui Construction Engineering in hkrati šef napadenega gradbišča je vprašal, čemu zvoni, saj v vseh teh letih, kar dela v Federaciji Regij, zvonjenja še ni slišal. Sven Potočnik je skomignil z rameni, češ zvoni, pa kaj. Viktor Hamm je zinil, pogreb bo, zato pri Mavriciju zvoni. Kitajec je ledeno hladno prhnil, da je pogreb že bil. Pri tem je pokazal na plaznino.

Sven in Viktor nista bila pripravljena na miselno surovost, ki je sledila, vendar sta se hitro učila in prilagajala.

Šef gradbišča je ravnodušno razložil, da je pod plazom, pred katerim stojijo, končalo petnajst delavcev, ki jim v žargonu branže pravijo nevidni. Nevidni zato, ker jih uradno nikoli ni bilo tu. Na staro celino so jih spravili tihotapci ljudi – ne sprašujmo, kako. Firma je teh petnajst sprejela na delovišče, Federaciji jih seveda ni prijavila, kaj šele, da bi jim uredila status inturistov. Bodimo iskreni, firma niti njihovih imen in priimkov nima zavedenih. Zadeva je po vsem tem taka: ker k nevidnim, ki umrejo, pritičejo nevidna trupla, bodo petnajsteri ostali pod plazom. Smrt in pogreb sta se zanje zgodila v isti sekundi. Karkoli podobnega pogrebu bi celotnemu sistemu sodelovanja med naročniki in izvajalci nanese nepotrebne težave. Regularni gradbeni delavci, ki vedo za dogodek, bodo molčali. Delovodjo Mingminga, ki se je junačil, zahteval odkop in navajal pieteto, so nadrejeni že odpoklicali v Peking.

Kot rečeno, domačina Sven in Viktor sta se hitro učila in prilagajala, pripomb nista imela. Nekaj trenutkov sta buljila v gomilo groze in si pod njo predstavljala petnajst moških trupel, zmečkanih in zverženih. Nato sta se vdala in iz misli odrinila grob nevidnih, da bi se tudi zanju pogreznil v nevidnost.

(Str. 234)